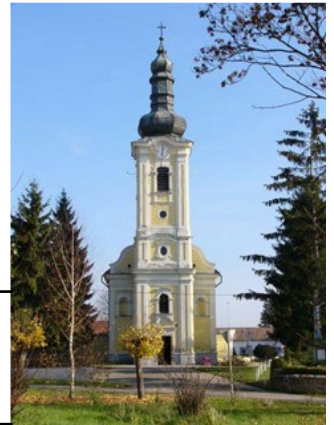

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXIV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2025. FEBRUÁR (BÖJTELŐ HAVA)

BÖJTÖLJÜNK LELKILEG

Nagyböjt időszaka segít minket, hogy jobban éljük keresztény hitünket. Kilépjünk a magunk kicsinyességéből, önzésünkéből. Imádsággal, önmegtadással a tökéletesebb, szebb, boldogabb élet felé törekedjünk.

A Zsidókhoz írt levél 11. fejezetében a hit őszövségi példaképeit, személyeit állítja elénk Ábrahám, Izsák, Jákob, József, Mózes hitét. Az apostoli levél így zárja a felsorolást: „Bár a hitükről mind bizonyoságot kaptak, mégsem nyerték el az ígérést. Mert az Isten nekünk (Újszövetségnek) valami jobbat tervezett, nélkülünk nem juthatnak el az üdvösségre” (Zsidókhoz írt levél 11,39-40). A világnak csak Jézus Krisztus által van üdvössége. Mi hisszük, hogy amit Jézus tett: meghalt és feltámadt értünk, az valóban az egész világ üdvösségére szolgál. Nemcsak azoknak, akik elkötelezettek, akik tudatosan hisznek őbenne, akit hitélete által az irgalmas Isten méltónak tart az örök életre.

Mit jelent számunkra, hogy „nélkülünk (a hitet keresők) nem jutnak el az üdvösségre”? Jézus megtett értünk mindent: szenvedett, meghalt, feltámadt örök életünkért. Jézus megtanított mindent, amit az üdvösségünkhöz tudnunk kell. Mindez le van írva a Szentírásban, az egyház tanítja mindazt, amit örök célunkhoz tudnunk kell. Ha Krisztust felvállaljuk, ha az ő hitét valljuk, akkor övele együtt mi is felelősek vagyunk a világ üdvösségéért. Nekünk is osztoznunk kell abban a gondban, ami Krisztust és az ő egyházát terheli: minden ember eljusson az üdvösségre.

Így tekintek most nagyböjtben szolidaritással, szeretettel azokra az emberekre, csoportokra, akik nem részesülnek Krisztus igaz tanításában. Közel kétezer év telt el a megváltás

óta, mégis vannak emberek, akikben az evangélium magja, örömhíre nem hatolt be mélyebben szívükbe-lelkükbe, nem vert bennük gyökeret, nem hozott életükben termést az örök életre. Vagy talán ma is vannak még sokan, akik nem hallottak igazán Jézusról, üdvösségről, vagy csak téves információk alapján vagy felületesen... Mert még sok emberben él a lelki éhség az igazság keresésére, és szeretnének megérkezni vagy visszatérni Krisztus egyházához. Ezért fontos keresztény küldetésünk szem-

pontjából, hogy lelkiismeretünket rendben tartsuk (nagyböjti lelkigyakorlat, gyónás). Éljen bennünk az élő hit, az a bizonyosság, hogy csak a kereszténységnek van üdvözítő ereje. Az én hitemen, vallásosságomon, nagyböjti imádságomon, önmegtadásomon ez is múlik!

Körülvesz bennünket a modern világ közömbössége és féktelen liberalizmusa. Az ember egyéni szabadságát, szabadosságát mindenek föltételeként tartják, az igazság keresését mellőzik. Az istentelenség most nem politikai hatalom képében jelenik meg. A feledés zavara van sokszor az életünkben, amikor ún. „fél igazságokat” hangoztatnak. A propaganda zavarában elhallgattatják az isteni örök igazságot, melyet a szentírás és az egyházi tanító hivatal világosan kifejt (pl. nemek megváltoztatása

műtéttel). Ilyen világban élünk. Ezért nincs más orvosság, csak a hiteles kereszténység, az evangéliumi igazságok elfogadása, megvallása, megélése szelíden, de következetesen. Úgy élek, ahogyan a katolikus egyházam kívánja, kéri és ebben boldog vagyok. Sokszor az élet gyönyörei és zajai elnyomják az evangélium vetését, ahogyan ezt az Úr Jézusnak a magvetőről szóló példabeszédében olvassuk. Sokan megelégednek azzal a pótlékkal, amit a mulatozás, zaj, alkohol, kábítószer, a tömegember és magánya jelent. Az is feladatunk, hogy meg kell mutatnunk: lehet tisztességesen is szórakozni! Lehet becsületesen élni, tisztességesen szórakozni, boldogan élni...

Lehet az evangéliumot úgy is megélni, hogy az egész ember szívét, lelkét, ragaszkodását, lelkesedését ez teljesen kitölti! Hogy tudok én jobb keresztény lenni? No, ez nagyböjt igazi programja - a magam számára. Hogy tudok én hitemben megerősödni, a hitet keresőket segíteni, értük-önmagamért imádkozni, böjtölni? Hogy tudok én velük úgy vállalni közösséget, ahogy Krisztus tette, mikor meghalt minden emberért a kereszten. Ezért magam is szenvedek attól, amiben mások vétkesek. Lelkemben nyugalmat, belső békét teremtek az ima segítségével. Örömet találok hitemben, lelki életemben. Lelki kapaszkodókat keresek vallásomban. Segítek másokat is elvezetni Krisztushoz, megtalálni Őt, aki út, igazság, élet. Ma különösen forrongó, békétlen világunkban.

A nagyböjt előttünk áll. **Böjtöljünk lelkileg**, hogy meglátszódjon rajtunk az őszintébb, a tisztultabb kereszténység.

Kovács József
atyá

VELÜNK ÉLŐ TÖRTÉNELEM 5. RÉSZ

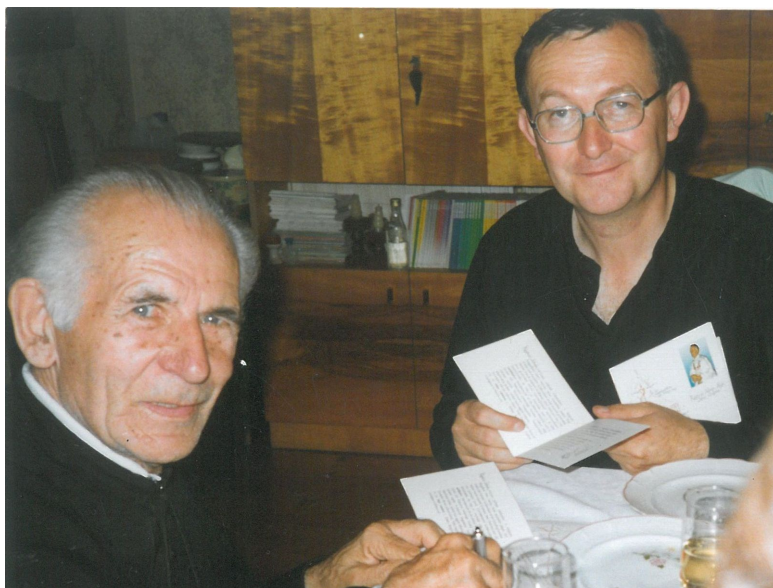
Az Isten Vándora - Emlékeim Regőczi István atyáról

Mindannyian Isten vándorai vagyunk. Regőczi atya azonban különleges utat járt be az élet vándorútján. Ő az a Vándor, akinek sorsa nem átlagos. Örülök, hogy életének közeli részese lehettem.

Regőczi atyát 1956 nyarától ismertem. Én ötéves gyermek voltam, de mindenre nagyon jól emlékszem. Gödöllőn, az ún. Blaha-fürdői városrészben éltünk. Blaha Lujzának volt itt nyaralója, amit a háborúban lebombáztak. A városrész azonban a neves színésznő emlékét az elnevezésben megőrizte. Édesanyám nagybátyja, Simon Vince tehetséges ember volt, 1928-ban felépített egy Jézus Szívének szentelt kápolnát, ez volt az ún. Blahai kápolna. Mind a mai napig így hívják. Regőczi atya ekkor Gödöllőn, az Aszód felőli városrészben, az ún. Fenyvesben élt, az Órakápolnában és a mellette lévő egyházi épületrészben, kb. 40-60 árva gyermek vette őt körül. Én úgy jellemzem az atyát, hogy „elnyűhetetlen” volt. Ez az ember vagy a börtönben volt, természetesen ártatlanul, vagy pedig az árváknál. Kijött a börtönből, ott folytatta, ahol abbahagyta. Nem ijedt meg, mindig a papi szolgálatát és az árvák ügyét rendezte. A börtön csak egy kis mellékepizód volt. Kikezdehetetlen volt! Megingathatatlan volt! Nem számított senki és semmi! Csak az Isten számított, na meg a Szűzanya, mert igen Máriás-lelkületű volt. Az Úristen és a Szűzanya mellett pedig az árvák, a „Sasfiókák” számítottak. Döbbenetes a teljesítmény, amit ő a papi hivatásában a hívekért és feltűnő mértékben pedig az árvákért megtett. Csak Bosco Szent Jánoshoz, Néri Szent Fülöp-höz vagy épp a Kalazanci Szent Józsefhez tudom hasonlítani. És nem túlzok!

1956 nyarán édesapámmal együtt tataroztatták a Blahai-kápolnát. Ekkor az Aszód közelében lévő Domonyban is templom épült. Minden-hová kerékpárral járt, reverendában,

a kormánykeréken ott csüngött a rózsafüzér. Nem félt! Ment és tette a dolgát az Istenért és az emberekért, különös érzéssel az árvákért. A hívő nép értette, de csodálta is és emiatt támogatta is anyagilag. Egyszer Máriabesnyőnél, már az erdei szakaszon leállította a rendőr és beparancsolta a sűrűbe. Az atya azt hitte eljött a mártíromság, de nem, amikor a sűrűben, biztonságos távolságban voltak, a rendőr azt mondta:

„Atyám! Gyóntasson meg. Tudja, rendőr vagyok. Én nem mehetek templomba, én magát itt többször látom kerekpárral meg a rózsafüzérrel, azért mertem magát beparancsolni ebbe a sűrűbe, hogy meggyóntasson.” Többször átéltem kisgyermekként, hogy a családi házukban volt egy-egy nagy agapé, például a Búza Sanyika elsőáldozásánál, akit a búzatáblában talált meg egy arra járó, ezért kapta a nevét, ha már a búzatáblába dobták ki és ott találták meg, és a Regőczi árvákhoz került, akkor legyen Búza Sanyika... Szüleim viszonylag jó anyagi körülmények között éltek, volt, mit adni, de a Blaha-fürdői hívek is fantasztikusak voltak, mert sokan és sokkal támogatták az atya művét. Politika ide, politika oda, a kommunizmus nem számít, itt a Jézus Krisztus számít, meg a szeretet. Én gyermekként csak jó papi példákat és a jó hívek tanúságtételét láttam, és ezen nőttem

fel. Ebben a Blahai-kápolnában sok üldözött és bujkáló pap és szerzetes talált menedéket és lelkipásztori feladatokat. Málka néni, aki az utcánkban egyedül élő asszony volt, vett az atyának egy új cipőt, mert lyukas, elnyűtt, ócska cipője volt. Málka néni ráparancsolt: „Atya, jövő pénteken ebbe a cipőbe jöjjön ám!” Jött is a következő pénteken a Blahai-kápolnába misézni, de felemás cipőben, egy pár, de nem egyforma fa-

nú cipőben. Jött a számonkérése Málka nénitől: „Hol a vadonatúj cipő?” „Drága Málka néni, hát egy 17 éves árva fiú került hozzám, és pont jó volt a lábára az új cipő.” Körülbelül ez a lelkület jellemezte az atyát. A nép is felfogta a különlegeségeit, meg azt a szeretetet, ahogy az árvákért élt. A hívő emberek csodálatosan támogatták és igen nagyra becsülték. A miséi, a prédikációi, a litániák tartása, az árvákkal való együttléte maradandó élmény volt a híveknek.

Úgy nőttem fel, hogy a Regőczi atya hollétéről mindig értesültünk. Most épp a börtönben van, most épp szabadon. Csak úgy terjedt a hír róla. Büszke vagyok, hogy az utolsó börtönből való szabadulása nyomán hozzánk jött ki. Szüleim szeretettel fogadták. Édesanyám felpakolt neki, aztán útjára ment.

Így teltek az évek. Regőczi atya sorsa ismert volt előttünk. Néha még a Blahai-kápolnánkba a belga barátait is elhozta, sőt még videofelvételt is készítettek. Flamandul beszélt az atya a kápolnánkban történt működéséről a belga hívek tájékoztatásáért.

1969-ben érettségire készültem és bajban voltam, hisz pályát kellett választani. Mivel én már két fantasztikus évet végeztem a budapesti

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

(Folytatás a(z) 2. oldalról)

Nyári Kántorképző Tanfolyamon, hát bizony belezúgtam az orgonába. Orgonaszerelő szerettem volna lenni. Fel is vettem. De az Uristent nem lehet kijátszani! Ő folyamatosan hívogatott. Én ellenálltam, illetve talán az az igazság, hogy olyan nagydolognak tartottam a papságot, magamat meg olyan kicsinek, na meg az orgona kísértése, szóval nem mertem dönteni. 1969 egyik februári napján zimankós, pocsék idő volt. Havaseső, hideg, még kedve sem volt az embernek. Állók Máriabesnyőn, a székely kapu mellett. Vártuk a buszt, fél kettő után, bennem a kérdések: menjek papnak, vagy ne menjek, menjek papnak vagy ne menjek? Ezen gondolkodtam, hezitáltam, amikor is Isten kibillentett ebből a helyzetből. Várva a buszt, elszenvetve a havasesős, zimankós állapotot, belebámulva a ködös időbe, döntésképtelen állapotban egyszer csak megjelent kerékpárján a mai 30-as, akkor a 3-as úton Regőczy István atya. Én majdnem elsüllyedtem a szégyenben. Annyira kontrasztos volt a helyzet. Mondtam magamnak, ismered Őt, tudod, hogy most is Domonyból vagy Aszódról érkezik, ebben a cudar időben. Nem szégyelled magad, mondtam magamnak. Tudod milyen élete volt és van az atyának. Mit vacakolsz Istennel! Minden a Regőczy atyával kapcsol-

atos emlékeim feltolultak az agyamba. Egyszerre minden az atyával kapcsolatos élményem megelevenedett. És nem tudtam mást mondani, mint azt, hogy én is elmegyek papnak. Az Uristent mindig ad jelet! A hivatás melletti döntésemben a Regőczy atya a számomra ismert múltjával, de ezzel a februári havasesős időben való megjelenésével válaszolt.

1976-ban szenteltek pappá Vácut. Az első szentmisémre természetesen a Regőczy atya is hivatalos volt. Készt! Már kávéztunk a Blahai-kápolna árnyékában, hisz a lakásunk a kápolnával egy udvarban van. A kávézás közben állított be az atya. Tudni kell, hogy a kényelmes papok helyett sok misét mondott, igaz az előírásokat, hogy csak három misét mondhat egy pap vasárnap, rendszeresen megszegte, mert Ő oda is elment szentmisét tartani, ahová a kényelmes papok be se tettek a lábukat. Az atya nem sokat törődött az étkezéssel, valamit evett, s aztán meghívott a Kútvölgyi-kápolnába újmisést mondani. Laci öcsém vitt be bennünket Budára, és tényleg, a még fel nem újított, kissé romos kápolnában miséztem, Regőczy atya prédikált. Aztán a papi éveim alatt meghívtam Regőczy atyát Mogyoródra, Vác-Deákvárra, és ott is fantasztikus hatást gyakorolt az emberekre. Váci koromban én állítottam emléktáblát a Sasfőkák

váci otthonának falára, mondván, Regőczy Istvánt, az Isten vándorát elfeledni nem szabad. István atya is megbecsült, mert papságának 60. évfordulóján az ünnepi szentmise prédikációjára engem kért fel. Minisztárt Vitai András színész, Sinkovits Imre fia. Ő rendszeresen szolgált az oltárnál az atyának.

Amikor Regőczy atyáért a temetési gyászmisét végeztük a budapesti Szent István Bazilikában, Dr. Beier Miklós püspök úr vezetésével, mellettem ült Kozma Imre atya, akinek odasúgtam: „Te, Imre atya, a Regőczy atya, amikor a börtönben ült, vajon gondolta-e, hogy az Ő temetésén ott lesz a miniszterelnök úr a feleségével, néhány gyermekével? Ott lesznek miniszterek, államtitkárok, a politika és a kultúra kiválóságai? Jót mosolyogtunk egymásra nézve. Milyen különös és titokzatos tud lenni az élet! Sokat kaptam az Isten vándora című könyvből, de arra meg én vagyok büszke, hogy még többet is tudok Regőczy atyáról, amit ő nem írt meg, csak az én gyermekkori és felnőttkori életemből tudok, mert láttam, mert együtt éltük át Regőczy atyával. Azért jó lenne boldoggá avatni!

Máthé György plébános, tiszteletbeli Sasfőka (Ézt a címet a Regőczy atya adta nekem!)

Loyolai Szent Ignác imája

Krisztus lelke, szentelj meg engem!

Krisztus teste, üdvözíts engem!

Krisztus vére, ihless megengem!

Krisztus oldalából kifolyó víz,
moss tisztára engem!

Krisztus kínszenvedése, erősíts meg engem!

Ó, jóságos Jézus, hallgass meg engem!

Szent sebeidbe rejts el engem!

Ne engedd, hogy elszakadjak tőled!

A gonosz ellenségtől oltalmaz engem!

Halálom óráján hívj magadhoz engem!

Add, hogy eljussak hozzád,
és szentjeiddel dicsérjelek téged,
mindörökkön-örökké.

Ámen.

A REMÉNY ZARÁNDOKAI SZENTÉV

2024. december 24. – 2026. január 6.

> A kereszti a hit jelképe, amely a képen mozgásban van. Ahogy Isten felénk fordul és lehajol hozzánk, úgy itt a kereszti is az emberek felé hajlik. Az első emberalak ebbe kapaszkodik: Isten nem hagy el, hanem Jézusban reményt és biztonságot ad.

> A horgony a remény szimbóluma. Reményünk, hogy utunk végén Jézussal teljesen és örökre boldogok leszünk. Ez a remény életünk minden viharát kiállja, mert Ő megtart minket a legnagyobb hullámokban is.

> A négy emberalak a világ minden tájáról (Észak, Dél, Kelet, Nyugat) érkező emberiségre utal. Együtt a reményben kapaszkodnak, kifejezve összetartozásukat: bárhol is vagyunk, Isten gyermekeiként mind egymás testvérei vagyunk. Nem magányosan, hanem mint közösség haladunk az úton Isten felé.

> A háborgó tenger az emberi élet nehézségeit jelképezi, amikor leginkább szükségünk van arra, ami biztos és maradandó. Csak a remény vihet minket tovább.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hitoktatási Bizottsága

PÉLDAKÉPEINK A SZENTEK

Keresztről nevezett Szent Angéla

Ebben a hónapban egy kevésbé ismert szentnek a rövid életrajzával ismerkedhetünk meg. A keresztről nevezett Szent Angéla rendalapító életét hozzuk közelebb hozzád, Kedves Olvasónk.

Spanyolország Sevilla városában született 1846. január 30-án. Családi neve Maria de los Angeles Guerrero González. Mélyen vallásos szülei tizen-négy gyermeket neveltek. Angéla kistermetű volt, ezért meg kellett szakítania a tanulmányait, és egy cipész üzemből lett munkásnő, már tizenkét éves korában. Munkaközben is igyekezett buzgón megélni vallásosságát, hiszen társaival a rózsafüzért imádkozták és a szentek életéből olvastak föl. Hamar megszületett benne a szerzetesi élet utáni vágy.

Santa Cruzban 1865-ben a sarutlan kármeliták közé kérte a felvételét, de betegsége miatt elutasították. Bár az egészsége nem javult 1868-ban a szeretett leányai fölvevették Sevilleben. Azonban a noviciátust sem tudta befejezni, ezért vissza tért oda, ahol korábban dolgozott, a cipészüzembe. Ez alatt az idő alatt részletes lelkinaplót vezetett,

amely felfedte azt a stílust és életeszmenyt, amelyet elhivatottnak érez.

Majd 1871. november 1-én magán-

fogadalmat tett az evangéliumi tanácsok szerinti életre.

Két évvel később egy látomása volt, ahol Jézus kereszttel szemközt egy üres keresztet látott, ekkor megértette, hogy ez a Jézus kereszttel szembeni másik kereszt az ő hivatásának a jele: „szegény legyen a szegényekkel és vigye őket Krisztushoz.”

1875. augusztus 2-án hárman csatlakoztak hozzá, ebből a kis közösségből alakult a Keresztről Nevezett Nővérek Társasága. Sevilleben béreltek egy szobát, onnan látogatták a szegényeket és a betegeket.

Angéla életében még további huszonöt közösség jött létre. A nép a szegények anyjának nevezte őket.

Angéla 1932. március 2-án hunyt el szülővárosában. II. János Pál pápa 1982. november 5-én Sevilleben boldoggá avatta, majd 2003. május 4-én a szentek sorába iktatta. Március 2-án, mennyei születésnapján ünnepli ünnepét egyházunk.

Kérjük kegyelmét, hogy a szegényekben, betegekben Krisztus arcát tudjuk meglátni.

Szentek élete alapján összeállította
Vitéz Tamás

Jakob Streit: A keresztfá

Názáretben együtt volt néhány kisfiú és közöttük volt a gyermek Jézus is. Arról beszélgettek, hogy ha majd felnőnek és hivatást választanak, mik szeretnének lenni. Az egyik így szólt: „Aranyműves szeretnék lenni, és pompás koronát meg mindenféle arany holmikat készítenék királyoknak.” Egy másik józanul ezt mondta: „Én pásztor szeretnék lenni, minden nap a szabad ég alatt legeltetném a juhokat, és amikor vihar közeledik, biztonságos istállóba vezetném őket.” A harmadik katona akart lenni, vadállatok ellen harcolni és fényes fegyvereket hordozni. A negyedik kertész szeretett volna lenni: „Az egész földet illatos rózsákkal és liliomokkal és színes virágokkal akarom beültetni, hogy mindenütt jó illat legyen.” Az ötödik halász akart lenni és a tengeren hajózni és minden nap hálót vetni. Csak egy gyermek hallgatott: Jézus. Mindnyájan ostromolni kezdték: „Mondd el nekünk, mi szeretnél hát te lenni?” – „Nem mondhatom el nektek” mondta ő. De társai erősködtek, hogy majdani hivatásáról adjon valamilyen jelet nekik. Végül ezt mondta: „Mindnyájatok hivatásából lesz valami az enyém: aranyműves leszek, és a bölcsesség aranyát fogom kovácsolni.

Pásztor leszek, és megkeresem az eltévedt juhokat. Katona leszek, és harcolni fogok a világ minden gonoszága ellen. Kertészként magokat fogok a földbe vetni. Olyan szeretnék lenni, mint egy széles folyó, hogy megitathassak minden teremtményt.” Elcsodálkoztak mindezen a fiúk és az egyik ezt kérdezte: „Honnan fogod majd azt a sok vizet venni?” – Am ő így válaszolt: „Az a víz az élő ige lesz, ami megteremtette az eget és a földet.” S amikor Jézus szavaitól minden fiú elkörmolyodott és gondolkodóba esett, így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem az erdőbe, ott megmutatom nektek azt a fát, amelyből majd trónusomat fogják készíteni.” A mezőkön és dombokon át az erdőbe vezette őket; ott egy különös fajtájú fa állt, amelyet a fiúk még sohasem láttak. A gyermek Jézus felvett egy hegyes követ és a kéregbe egy kicsiny kereszt jelét karcolta bele. „Ez a fa lesz egykor a trónusom, és róla tekintek majd Jeruzsálemre.” Amikor tehát így beszélt, leült a fa lábához és jelezte a fiúknak, hogy hagyják most egyedül.

Barátai csendesen mentek hazafelé és így beszéltek egymás közt: „Olyan furcsa, amit mondott és mégis, mintha minden szavában igazság lenne.”

Bűnbánatra

Negyvennap az özönvíz a múltban...
Negyven év pusztai vándorlásban...
Negyvennap sivatag az Úrnak...
Negyven nap s húsvéti fények
gyúlnak...

Szórj hamut fejedre, bűnös ember!
Tisztítsd magad szennyeidtől végleg!
Homlokodon hamukereszt: szent jel...
Térj meg újra lelked Istenéhez!

Bánat járjon által szíved mélyén,
bűnbánatra készítsd önmagadat,
búsulj el köntösöd sötétségén,
gyermeki hősín-ruhád ma ragad...!

Szemed emeld fel hős Jézusodra!
A keresztre menedék, italom...
Lázad csakis vére csillapítja...
Melyet érted hullajtott egykoron...

(Babik Erzsébet)

ÜNNEPI JEGYZETEK

Hamvazószerda

A nagyböjti idő nyitónapja, hamvazószerda az idei évben március 5-re esik. Az egyházi évben két kötelező, szigorú böjti nap van: nagypéntek és hamvazószerda. Figyeljünk oda, tartsuk meg az Egyház törvényeit, melyek szerint minden egészséges, 18 és 60 év közötti hívőnek tartózkodnia kell a hústételtől, valamint ügyelni a napi háromszori étkezés megtartására akképp, hogy jóllakni csak egy alkalommal lehet a nap folyamán. Maga a hústilalom már 14 éves kortól kötelező, és kiterjed nagyböjt minden péntekére.

A húsvétra felkészítő nagyböjt negyven napos időszakának hamvazószerdával való megkezdése Rómában már a VII. században ismert volt, a szokást végül II. Orbán pápa a Beneventói Zsinaton, 1091-ben törvényesítette. A negyven napos böjt számításába a vasárnapok nem tartoznak bele, mivel azok nem böjti napok, minden vasárnapon húsvétot ünnepeljük, azok mindig húsvét öröme árasszák.

A mai naptól a bűnbánatot kifejező viola/lila a liturgia színe, kivétel a böjtbe ékelődő két főünnep: Szent József és Gyümölcsozó Boldogasszony napja a fehér színnel, valamint nagyböjt IV. vasárnapja (Laetare vasárnap), a reményt és a közelgő nagy örömet elővételező rózsaszínnel. Az előbb említett napok kivételével az oltárt tilos virággal díszíteni, valamint Dicsőség is csupán a két főünnep alkalmával énekelhető. Az orgona csak az énekek kísérlőjeként szólhat, továbbá nincs alleluja sem a böjti időben. Mindezen egyházi rendelkezések segítenek a szenvedő, bűneinkért engesztelésül a kereszten meghalt Üdvözítőre irányítani figyelmünket, segítenek megélni a mély bűnbánatot, elmélyíteni a szemlélődő csendet.

A fentiek sorába illeszkedik hamvazószerda sajátos bűnbánati liturgiája, a hamvazás szentelmé-

nye. A pap a szentmise keretében megszenteli az előző év virágvasárnapján megáldott barkaágak elégetéséből származó hamut, majd azt a hívek fejére szórja, vagy keresztet rajzol vele homlokukra. Közben az ismert szavakkal hív megtérésre: „*Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!*” vagy „*Emlékezzél ember, hogy porból vagy és porrá leszel!*” A hamvazás, mint szentelmény az Egyház által alapított szent jel, mely lelki hatással bír. Mivel nem szentség, így a hamvazáshoz járulónak nem szükségszerű a Meg-

szentelő Kegyelem állapotában lennie, azaz halálos bűnnel terhelt lélekkel is részesülhetünk benne, így jó alkalom a bűnbánat felkeltésére, és a megtérés előmozdítására a bűnben lévők számára is. Azok, akik hamvazószerdán nem tudtak a szentelményben részesülni, nagyböjt I. vasárnapján meghamvazhatók.

A hamu, mint a bűnbánat és vezeklés külső szimbóluma, már az Ószövetség idejében is fontos jelkép volt a zsidóság körében. Például Jónás figyelmeztető szavára Ninive lakói bűnbánatot tartottak, maga a király is zsákruhát öltött magára és hamuba ült. (Jón. 3, 1-10) Szép, ősi jelképe a vezeklésnek a hamu használata, mint külső jel figyelmeztet a megtisztulásra, emlékeztet a földi elmúlásra, szentelményként való használata pedig segít felindítani a bűnbánatot, segíti, megtérésünket.

Tanításként álljon előttünk Izsás próféta és Jézus szava, hogy nem csak az önmegtagadás útján járva élhetjük meg a böjtöt, hanem mások megsegítése által is, továbbá, hogy ne a külsőségekben keressük annak lényegét, és ne kérkedjünk azzal: „*Törd össze a jogtalan bilincseket, és oldd meg az iga köteleit! Bocsásd szabadon az elnyomottakat, törj össze minden igát! Törd meg az éhezőknek kenyereket, és a hajléktalan személyt fogadd be házádba. Ha mezítelen látsz, öltöztess föl, és ne fordulj el embertársad elől!*” (Iz. 58, 1-9)

Jézus pedig így tanít: „*Amikor te böjtölsz, illatosítsd be hajadat és mosd meg arcodat, hogy az emberek ne vegyék észre böjtölésedet, csak Atyád, a ki a rejtekben jelen van! Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked.*” (Mt. 6, 16-18)

Mai felgyorsult, személytelen, fogyasztásközpontú világunkban talán különösen is fontos időnként megállnunk, kilépnünk a mindennapok forgatagából és Istenre, embertársainkra, és magunkra irányítani a figyelmünket, többek között a helyes böjtölés által is.

Hamvazószerda, a hamvazás szentelménye indítsa minket igaz bűnbánatra, elmélyült imádságra, az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek gyakorlására, hogy általuk a nagyböjt gyümölcsozó készület legyen húsvét ünnepére, hogy majd ha földi éltünk véget ér, elérhessük létünk végső célját, az örök boldogságot, melyet Jézus vére árán szerzett meg számunkra.

„*Kérünk, Istenünk, a szent böjt elkezdése adjon erőt keresztény életünk minden küzdelméhez, hogy a bűnök ellen vívott harcainkban az önmegtagadás legyen biztos erőforrásunk.*

Amen.” (Misekönyv)

Írta: BÉZÉ

ÖKUMENIKUS IMAÓRA ÉRSEKVADKERTEN

Január 19. és 26. között került sor a Krisztushívők egységéért tartott Ökumenikus Imahétre, melynek idei mottója: a Hiszed-e ezt? kérdés volt János evangéliumából (Jn. 11,26). Egyházközségünkben a hét zárónapján, január 26-án imádkoztunk közösen a Nógrádon, Rétságon, Bánkon, továbbá Bánk szórványaként Érsekvadkerten szolgáló Füke Szabolcs evangélikus lelkésszel az ökumené jegyében, és hallgattuk meg az egység irányába mutató beszédét.

Az igehirdetés alapjául Pál apostol Efezusiakhoz írt leveléből hallottuk a következőket:

„Kérlek tehát titeket, én, aki fogoly vagyok az Úrért, éljetelek méltón ahhoz az elhíváshoz, mellyel elhívtatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel. Viseljétek el egymást szeretettel. Igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békeség kötelékével. Egy a test és egy a Lélek, minthogy egy egységre kaptatok elhívást is. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Istene és Atyja mindenkinek, Ő van mindenkifelett, és mindenk által, és mindegyikben.” (Ef. 4, 1-6.)

A lelkész úr egy példával kezdte tanítását: a versenysportban van egy jelenség, ami szemléletesen leírja az ember egyik legkeseőbb állapotát: mikor az „úton a csúcson” után jön a „túl a csúcson” állapota. Mikor már nem megy úgy a sport, nem tudom azt, amit addig tudtam, jönnek az új versenyzők, és ők érik el az első helyeket, és már nekik drukkolnak a szurkolók. A sztárvilágban is ismert ez az állapot, sokszor itt derül ki, hogy ki kicsoda, vagy itt vannak az egyénnek rossz reakciói. De sokszor mi, keresztyének is elhagyjuk társainkat, akikkel vagy akikért küzdöttünk, lemondunk egy közösségről, mert csalódtunk.

A mai ige példa arra, hogy Pál apostol hogyan munkálkodik, hogy megelőzhesse, megoldhassa ezt az állapotot. Mikor Pál ezt a levelet írta az efezusiaknak, akkor ők is már túl voltak a csúcson, az első lelkesedésen, az „újdonság varázsán”. De mi is ismerjük azt az érzést, amikor az első lelkesedésen túlhaladunk, amikor elfogy a lendület. Nagy kérdés, hogy hogyan lehet ilyenkor megmaradni, vagy még nagyobb kérdés a ma egyháza számára is, hogy hogyan lehet

növekedni, hatékonyan szolgálni. Mi az a „hőfok”, amit tudunk tartani, és amit kellene is tartani.

A felolvasott szakasz alapján felállíthatunk jellemző diagnózisokat: *Nehezen megy együtt* - ez a tétel életünk bármely szakaszában, és bármely közösségben felmerülhet, mikor nem oda jutunk, ahová szerettünk volna, vagy mikor csalódunk a másokban. *Nehezen megy a békeség* - ennek oka például az, amikor senki

sem kompromisszumképes. *Nagyon a különbségek* - az efezusi gyülekezetben nagy különbségek voltak a származásban, társadalmi rangban, gondolkodásmódban, a hit mértékében. De nem csak ott volt ez így, hanem így van ez minden közösségben. Egy jól működő keresztyén közösségben ezek nem számítanak, ezeket el tudjuk viselni, a „túl a csúcson” állapotban viszont problémát tudnak jelenteni a különbségek.

Egy közösség, ha „túljut a csúcson”, sokszor megfáradnak tagjai. Talán nem is baj, sőt, az emberi erőfeszítéseknek meg kell fáradniuk, mert így derül ki, hogy mi a valóság a közösségben: egymáshoz való ragaszkodás, szimpátia van, vagy valami sokkal erősebb dolog, személy, jelenlét, kapcsolódás van közöttünk. Pál arra buzdítja a közösséget, hogy válják világossá számukra, hogy mi a valósága hívó életüknek, hogy nyilvánvalóvá válják a szeretet, ami már nem valami ösztönös jószág, nem valami érzés, hanem a hitnek a tudatos harca. Ebbe a harcba tartozik, hogy Pál apostol „visszaküldi” a közössé-

get az első tapasztalathoz, ami a Jézussal való kapcsolatukban éledt. Egyébként mindenki megvizsgálhatja, hogy a saját életében mi volt az az indítás, az első tapasztalat, amikor megértette, hogy Jézusnak miért kellett meghalnia: ez volt az útja annak, hogy én megmenekülhessek! A közösségnek nem egy csúcsményt kell keresnie, nem egy feldobottságot, hanem azt a letisztultságot, mikor könnyekig hat a megértett ige. Pál visszaküldi az efezusiakat a valódi evangéliumhoz: a bűnök bocsánatához, ahhoz, hogy van tovább, hogy van megszentelődés, mikor egyre több dologba beleszól Isten az életben, és végre egyre több dolgot elvehet tőlem, amitől nem tudok egyedül megszabadulni. Meg kell értenem azt is, hogy az örömhír nem csak velem, hanem rajtam keresztül is beteljesedhet más életében!

A következő intés: *„Teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel viseljétek el egymást szeretettel. Igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békeség kötelékével.” Teljes alázattal* - ez nem egy vallásos külsőség, hanem ez az odaszánás. Az időnek, a figyelemnek, az egész életnek az odaszánása. Istennek való alávettség és engedelmesség, kompromisszumok nélkül! *A szelídségről szólva* - szelíd az, aki a másikért harcol, ha kell saját magával is! *A teljes türelem* - mikor valami próbára teszi a türelmemet, lehet ez a saját ügyeim izgalma, a kérők és a kihasználók, ismerjem fel, hogy ilyenkor csak a nagylelkűség, vagyis Isten jelenléte lehet megoldás, hogy ne legyek durva. Mi emberek „kislelkűek” vagyunk, a nagylelkű az Úr, mikor Ő jelen van, akkor van nagylelkűség, akkor van olyan szeretet, ami elég nekem is, és annak is, aki rám szorul. Kemény kifejezés, hogy *viseljétek el egymást* - ez valami nyügnék tűnik így, első hallásra. A ma embere nem szeret ilyet hallani. A világban azt halljuk, hogy „neked ezt nem kell elviselni”, „neked ez nem kell, lépj ki”, „küzdj meg magadért”. Ez teljesen ellenkezik azzal, amiről ez az ige beszél, amiről a Szentírás beszél. Tudni kell elviselni-viselni, tudni kell hordani-hordozni egymást! Amit viselek, azt nem csak eltűröm! Mikor valaki visel valamit, akkor az befedi, akár meg is

(Folytatás a(z) 7. oldalon)

(Folytatás a(z) 6. oldalról)

védheti. A másik elviselésével-
viselésével, hordozásával vállalom
azt, hogy nem én vagyok a fontos. A
Lélek egysége és annak megtartása a
biztosíték számunkra, Isten Lelkének
a jelenléte, melyből szeretet, öröm,
békesség, szívesség, jószág és minden
fakad. A Lélek gyümölcse a szeretet,
ha ott van Isten lelke, akkor van sze-
retet, békesség, mértékletesség, és
lehetne sorolni azokat az emberi tu-
lajdonságokat, melyeket szeretnénk,
hogy meglegyenek felénk, és tőlünk
is elvárhatják, hogy bennünk megleg-
yenek. De ez csak akkor történik
meg, ha ott van Jézus! Ha Ő nem
lehet ott, akkor olyan ez mint a hasz-

talán küzdelem, melyet az ember
felad.

Végül pedig következik a tanítás-
hoz való hűség kérése: *Egy az Úr,
egy a hit és egy a keresztség.* Egy
ökumenikus alkalmon vagyunk
együtt, ahol az egységnek a fogalmát
érdemes tisztázni: Egy az úr, egy a
hit és egy a keresztség. Sokszor, mi-
kor erről beszélünk, egyszerűen azt
mondjuk, hogy egy isten van, így
van, de figyeljük meg, hogy pont
ezeknek a kérdéseknek, ezeknek a
szavaknak a mentén vannak a szaka-
dások, viták. Jehova vagy Jahve,
vagy „te mennyit hiszel el”, vagy
mikor legyen a keresztség. A szaka-
dás mindig ezek mentén van, de köz-
ben pedig valójában az történik,

hogy nem bírtam tovább szeretni a
többieket. Ez a valóság. Nem bírtam
tovább, úgyhogy mentem tovább, ide
-oda, mondván ott jobban csinálják
ezt vagy azt, és valószínűleg más a
lélek is. Hoppá... Nem, mert egy az
Úr, egy a hit és egy a keresztség.
Lássuk, vegyük észre, hogy mindez
megtörténik Krisztusban! Nélküle
csak álmodunk róla, nélküle ez csak
egy törvény, ami nem fog menni, de
ha benne vagyunk, akkor ez elkezd
megtörténni!

Kívánom mindannyiunknak,
hogy így legyen! Ámen.

Az elhangzottak alapján
lejegyezte: BÉZÉ

Egyházközségi hírek

Március 5-én lesz Hamvazó-
szerda, ezzel a nappal kezdetét
veszi a Nagyböjti szent idő. Ham-
vazószerdán reggel 7 órakor és
este 6 órakor tartunk szentmisét, a
szentmisék keretében a hamvazás
szentelményében részesítjük a
Kedves Testvéreket.

Hamvazószerdán és nagyböjt
minden péntéken templomunkban
keresztutat végzünk az esti szent-
mise előtt ¼ 6-kor.

Ne felejtjük el, hogy Hamva-
zószerda szigorú böjti nap. Há-
romszori étkezés egyszeri jólakás-
sal, ami 18 éves kortól - 60 éves
korig kötelező, ez alól csak a bete-
gek vannak felmentve. Hamvazó-
szerdán és nagyböjt péntekjein
hústilalom van, ennek megtartása
14 éves kortól kötelező.

Március 7-én lesz a hónap első-
pénteke, délelőtt meglátogatjuk
otthonukban szentségekkel az idős
- beteg Testvéreket.

Március 9-én, nagyböjt első
vasárnapján templomunkból fogja
közvetíteni a szentmisét a Duna
Televízió. A televízió által közve-

tített szentmise délelőtt 11 órakor
fog kezdődni. Kérjük a Kedves
Testvéreket, hogy a szentmise kez-
dete előtt 5-10 perccel foglalják el
a helyüket a templomban. Aki tud,
kérjük, hogy népviseletbe vegyen
részt a szentmisén!

Ezen a vasárnapon csak délelőtt
11 órakor lesz szentmise. Szomba-
ton este az előesti szentmisét ter-
mészetesen a szokott módon meg-
tartjuk. A vasárnap reggel 8 órai
szentmise viszont ezen a napon
kivételesen elmarad, hiszen a tech-
nikusoknak is időben el kell kez-
deni felkészülni. Kérjük, aki teheti
az a televízió által közvetített
szentmisén vegyen részt!

Március 19-én lesz Szent Jó-
zsefnek a Boldogságos Szűz Mária
Jegyesének, Jézus nevelőatyjának
az ünnepe. Előtte március 11-től
végezzük a Szent József kilence-
det, amit a reggeli szentmisék
után, az esti szentmisék előtt, va-
sárnap pedig a fél 10-es szentmise
előtt fogunk végezni a szokott mó-
don.

Ahogy, azt már hallottuk SE-
BALDA nővér életéről egy könyv
készült. A könyv szerzője Pozsgai
Kitti. A könyv bemutatója telepü-
lésünkön március 21-én, pénteken
délután 4 órakor lesz a templom-
ban. A könyvet a helyszínen meg-
vásárolhatjuk majd, az ára 6.900,-
forint. Lehetőség lesz a szerzővel
dedikáltatni is a megvásárolt
könyvet.

Március 25-én, kedden lesz Jé-
zus Születésének Hírüladása, azaz
Gyümölcsholtó Boldogasszonynak
az ünnepe. Ezen a napon reggel 7
órákor és este 6 órákor lesz temp-
lomunkban szentmise.

Nagyböjt 4. vasárnapján, már-
cius 30-án kiszolgáltatjuk templo-
munkban a betegek szentségét.
Vasárnap délelőtt mind a két
szentmisén és a szombati előesti
szentmisén is lehetőség lesz a be-
tegek szentségének felvételére. A
szentséget fel vehetik mindazok,
akik betöltötték 60. életévüket,
vagy annál fiatalabbak, de tartós
betegségük van. A betegek szent-
ségének felvételéhez a kegyelem
állapotában kell lenni, ezért kér-
jük, akik a szentséget felkívánják
venni előtte a szentgyónásukat
végezzék el.

Csütörtökönként az esti szent-
mise előtt fél 6-tól, félórás csendes
szentségimádást tartunk. Minden
hónap első csütörtökjén az esti
szentmisét követően is van szent-
ségimádás, amit a Gitáros Énekkar
vezet.

Ez történt

Temetések:

5. Valkó Ignácné
Péter Anna (1939)
6. Tóth Tamásné
Paulicsek Erzsébet (1955)

Szentmiseszándékok

MÁRCIUS

1. szombat - Sípos Ákos 10. évforduló élő és elhunyt családtagok
2. vasárnap - Percsina, Berta és Babinszki család élő és elhunyt hozzátartozói
3. hétfő -
4. kedd - Boda Kálmán, felesége Kosztrihán Ilona, élő és elhunyt hozzátartozók
- Záhorszki Sándor, felesége Liptai Julianna, élő és elhunyt hozzátartozók
5. szerda - Boda István, felesége Csillag Anna, szüleik és elhunyt hozzátartozók
- Pölhös Péter, szülei, Záhorszki és Csillag család élő és elhunyt tagjaiért
- Molnár Istvánné Laczó Erzsébet, férje, fia és elhunyt hozzátartozók
6. csütörtök -
7. péntek - Holman István, testvére Tibor, apósa, anyósa és szüleik valamint Krizsán István neje Szabó Emerencia, élő és elhunyt hozzátartozók
8. szombat - Dr Borsa Mihály kanonok, Nagy János, 2 felesége, hozzátartozók, Vitéz István, felesége Erdős Mária, hozzátartozók, Nagy Ignác, valamint a Csernák, Káposzta és Csabák család halottaiért
- Szakács Ferenc, felesége Viktor Erzsébet, szüleik és hozzátartozók
- Barák Imre, szülei, testvérei, apósa, anyósa, élő és elhunyt családtagok
- Urbán Sándorné Benyovics Anna 5. évforduló, férje, szülei, testvéreik, élő és elhunyt családtagok
- Péter István, szülei, testvére, apósa, anyósa, élő és elhunyt hozzátartozók, valamint Boda és Kovács család halottaiért
- Kaba Istvánné Kovács Ilona Erzsébet, szülei, a Kaba és a Boda család élő és elhunyt hozzátartozói
9. vasárnap -
10. hétfő -
11. kedd -
12. szerda -
13. csütörtök - Ferenc pápáért
14. péntek - Halaj Gyula 2. évforduló, szülei, nagyszülei, élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Fábán János 3. évforduló, szülei, élő és elhunyt hozzátartozói
- Szabó Ignác 40. évforduló, felesége Kosztrihán Emerencia, fiuk, menyük, szüleik és testvéreik
15. szombat - Magyar Hazánkért
16. vasárnap - Suth Jánosné Varga Mária születésének 100. halálának 10. évfordulója, férje, szüleik, vejük, élő és elhunyt hozzátartozók
- Gresina Sándor, élő és elhunyt családtagok
- Vitéz István 35. évforduló, felesége Kosztrihán Mária, Ferencsik József, felesége Pinke Mária és szülők
- Fábán István, felesége Csillag Margit 7. évforduló, szülők, nagyszülők és Szakács

János lelki üdvéért

- Erdős István, szülei, testvére és sógora, valamint Percsina Pál, felesége Csernák Margit, fia Pál

17. hétfő -
18. kedd -
19. szerda -
20. csütörtök - Dósa, Kovács és Pobori család elhunytjaiért
21. péntek - Nagy Ignác, felesége Vitéz Anna, szülei, testvéreik és elhunyt hozzátartozók
- Tóth Lajos, felesége Molnár Ibolya, szülei, testvéreik és Radnai Tibor áldozópap lelki üdvéért
22. szombat - Gyurek Csaba 2. évforduló
- Pálkás István, neje Dósa Erzsébet, Vigyinszki József és felesége, Varga Imre és felesége, valamint a család élő és elhunyt tagjaiért
- Murányi István, felesége Komlós Ilona halálának 25. évfordulója, lányuk Ilona és a család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Temela József, élő és elhunyt hozzátartozókért
- Kovács Jánosné Dósa Margit, férje, 2 veje, szüleik és testvéreik
- Czinege István, szülei, Pistyúr János, neje, 3 gyermeke, Halaj család, élő és elhunyt hozzátartozókért
23. vasárnap - Pistyúr Gáborné Jakubecz Erzsébet 3. évforduló, valamint Jakubecz és Pistyúr család élő és elhunyt hozzátartozókért
24. hétfő -
25. kedd -
26. szerda -
27. csütörtök - Zöllei és Horváth család élő és meghalt hozzátartozóiért
28. péntek -
29. szombat - Koza István, felesége Mészáros Borbála, szülők és testvérek, valamint Dósa János, felesége Csillag Ilona, élő és elhunyt hozzátartozók
30. vasárnap - Nagy László, felesége Nagy Mária, Varga Ignác, felesége Pistyúr Margit és vejük János
31. hétfő -

ÉRSEKIVADKERTI
GITÁROS ZENEKAR

**Szentmise gitáros zenei
szolgálattal a
Szent András
plébániatemplomban:
2025. március 09.
vasárnap 11:00**

Vadkert Harangok

Az Érsekivadkerti Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó: **Máthé György plébános**

Email cím: **bartok.agi78@gmail.com**

Internet cím:

<https://www.ersekivadkert.vaciegyszegmegye.hu>

Nyomtatás: ZHORV Stúdió